

זוהר פרשת וירא (דף קד:)

להזהירם שיעשו תשובה ומעשים טובים

והייתם נקיים מה' ומישראל. רבי אלעזר פתח, "וה' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עושה", אוי להם לרשעים שאין יודעים ואין משגיחים, אין יודעים להשתמר מחטאיהם, ומה הקב"ה אשר כל מעשיו אמת ודרכיו בדין, אינו עושה כל מה שהוא עושה בעולם עד שמגלה קודם להצדיקים, כדי שלא יהיה פתחון פה לאנשים, אצל אנשים לא כל שכן שיש להם לעשות מעשיהם שלא יהיה לאנשים לדבר סרה עליהם, זה שכתוב והייתם נקיים מה' ומישראל, ויש להם לעשות שלא יהיה פתחון פה לאנשים עליהם, ונצרך להתרות באותן החוטאים ואין משגיחים להשתמר, שלא תהא לה למדת דינו של הקב"ה פתחון פה עליהם^[כח] ובמה, להזהירם שיעשו תשובה ומעשים טובים.

זוהר פרשת פנחס (דף ריט.)

כח אדני, זה הוא כ"ח השורה על ראשי הצדיקים, ועל כל אותן העמלים לעשות רצון רבונם

פתח רבי אבא ואמר משמו של רבי פנחס בן יאיר, (קהלת ט') כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה וגו', כמה יפה לו לאדם בעוד שהנר דולק ושורה על ראשו להיות עמל לעשות רצון רבונו, לפי שהארת אותו הנר הוא כ"ח השורה עליו, ועל זה נאמר (במדבר י"ד) "ועתה יגדל נא כח אדני", כח אדני, זה הוא כ"ח השורה על ראשי הצדיקים, ועל כל אותן העמלים לעשות רצון רבונם^[כט] וע"ז למדנו כל העונה אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כחו וכו'^[ל] ודאי נצרך לעורר כל האברים בכח חזק, לפי שע"י התעוררות חזקה שמתחזק נתעורר אותו כ"ח העליון הקדוש ונתעלה למעלה בקודש, ונשבר כח החזק של צד הטומאה, וע"כ בכחך נצרך לעשות רצון רבונך, כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאלו אשר את ההולך

זוהר פרשת פינחס (דף ריט.)

מברך לעלם ולעלמי עלמיה, יש בזה ז' תיבות וכ"ח אותיות, לרמז שבזה נתעורר כח המלכות והשכינה הקדושה, ולכך אמרו חז"ל בזה שקורעים לו גזר דינו של שבעים שנה, היינו הגזר דין שיצא מן מדת המלכות שנקראת שבעים שנה, כי היא ספירה השביעית מן ז' הספירות של

כח. פירש על אותם שיש בכחם להוכיח להתרות ולהזהיר, ושותקים. כט. זה הכח היינו הארת ניצוץ מאור השכינה הקדושה המאירה בעולם הזה והשתלשלותה היא מן ספירת המלכות, ושתייהן נקראות בהשם אדני, ועל זה אמר שלמה ושמן על ראשך אל יחסר. ל. יהא שמיה רבה

שמה, אין מעשה, לפי שבכ"ח ההוא יש העשיה, שהוא העמל לעמול בעולם הזה שנקרא עשיה, עולם העשיה להשלים סוף המחשבה, וחשבון, זה הוא העולם התולה בהדבור, שהרי חשבון בהדבור תולה, ועל כן כל גימטריאות ותקופות ועיבורין של העולם בהלבנה הם [לא] ודעת, זה הוא סוד של ששה צדדים התולים במחשבה, ונקראים עולם של המחשבה ההיא, וחכמה, זה הוא עולם שהכל תולה ממנו, וכל אלה נכללים באותו כ"ח מ"ה.

אפילו צדיקים גמורים יורדים שמה, למה יורדים, כדי להעלות כמה רשעים משם למעלה

מה שאין כן בצד של שאול מדרגת הגיהנם, שהרי כל אדם שאינו עמל באותו הכ"ח בעולם הזה, ליכנס עמו במעשה וחשבון ודעת וכחכמה, סופו ליכנס בשאול שאין בו מעשה וחשבון ודעת וחכמה, שהרי צד הטומאה דרך שאול הוא, שכתוב (משלי ז') דרכי שאול ביתה, מי שמתרפה מן אותו כ"ח הקדוש נתגבר בו צד הטומאה אשר שאול ביתה, אשר אתה הולך שמה, וכי כל בני העולם הולכים לשאול, כן, אבל עולים מיד, שכתוב (שמואל א' ב') מוריד שאול ויעל, מלבד אותן הרשעים שלא הרהרו בתשובה לעולם שיוורדים ואינם עולים, ואפילו צדיקים גמורים יורדים שמה, למה יורדים, כדי להעלות כמה רשעים משם למעלה, ומי הם אותן הרשעים, אלה שהרהרו בתשובה בעולם הזה ולא יכלו לעשות ונסתלקו מן העולם, והצדיקים יורדים בשביל אותן הרשעים לשאול, ולוקחים אותם ומעלים אותם משם, זכאים הם הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא, שכתוב (ישעי' ס') ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

זיו הזוהר

פרטיות, וחכמה, היא מקור המחשבה שורש עולם האצילות, ממנו תולה הכל כדכתיב כלם בחכמה עשית, ונקרא כ"ח מ"ה, כי מלגאו איהו שם מ"ח ואיהו אורח אצילות, והאדם יש לו כח בעבודתו הקדושה לעורר כל העולמות ולגרום יחוד והתקשרות הספירות זה בזו להמשיך שפע מן אי"ן סו"ף עד המלכות, שתחלק חיות ושפע להנבראים שבעולם העשיה על ידי כח השכינה הקדושה, שמתפשטת להאיר בעולם הזה על האדם ועל המקום הראויים לזה, וכל זה מבואר בספרי הקבלה באריכות, והמבין יבין.

מעשה בראשית. לא. כאן ירמו על ד' העולמות, עשיה, יצירה, בריאה, אצילות, שמקורם הן הספירות, מלכות, תפארת, בינה, חכמה, ונרמזים במעשה וחשבון ודעת וחכמה, כי מעשה וחשבון הם בעולם העשיה, והלבנה רמז על מדת המלכות, ודעת, רמז על עולם היצירה והבריאה, כי עולם היצירה שנקרא ו' קצוות על שם שש הספירות מן חסד עד מלכות, והתפארת הוא המרכז שלהן, הן תולין בעולם הבריאה כי הן תולדות הבינה שהיא התפשטות המחשבה, כי בינה לבא ובה הלב מבין את המחשבה בביאור